

Visul unei creații (2)

Relu

Mi-am spart pușculița cu îngeri
în căutarea celui cu pene de aur
împrăștiați pe jos
au început să cânte toți în gama pustiirii
cu voci de bronz și alamă
bătând din aripi găurite ritmuri metalice și reci
adun cu grijă penele profetice
căzute în durerea ce clocotește în tample

deschid trapa sufletului
cu mâinile adânc afundate
în solul din sânge și amintiri
al cimitirului din mine
îmi trag morții afară
de păr
de mâini
de picioare
spre durerea din tample
vocile lor carnale recită
în limba moartă a iubirii
infunde amorem cordibus

o mână de pene
un sac de oase
un craniu
o aură
îngerul de aur e gata și zboară
îl prind de picioare
pendula bate în ușa visului
mă trezesc
cu mâna prăfuită în galben
îi fac conturul pe foaia
închisă între copertele vieții